

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De tactu. ca. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

uentur corda vestra in crapula & ebrietate & curis huius vitæ, & superueniat in vos repentina dies illa. Sed de gulæ virtio alibi plenius locuti sumus, nunc summam perstrinxisse satis sit. Virtio autem isto carebimus, si eos imitari voluerimus qui deo placuerunt. Pensamus illorum abstinentiam, illorum quotidiana ieiunia. Multi carnem, multi vinum gustare noluerunt, dum in cœlesti regno diuinæ visionis dulcedine saturari cupiunt. Quosdam pane etiam abstinuisse legimus, & maceratis aqua leguminibus vitam sustentasse, nihil coctum comedisse. Alios herbis crudis radicibusq; contentos fuisse. Alios vero per biduum, per triduum, per dies plures nihil degustasse. Non hoc dico ut cibis ac potu a deo creatis, vt nefas putem, sed vt eos qui carnibus etiam vinoque videntur, ab ingluie mortifera compescantur. Venire igitur alimentis ab ecclesia non interdictis, vinum que dilutum bibe, non tamen ad voluptatem, sed ad corporis necessariam sustentationem. Vtique inquam videntur, quo isti qui tecum in monasterio sunt videntur, cum abstinent, abstine, cum ieiunant, ieiuna, & semper ad memoriam reuoca, ideo te monachalem vitam elegisse, ut deo fa muleris, non vt ventri seruas.

De tactu. Cap. XXIII.

i. Cor. 7.

Tactus postremo nostri sinceritatem seruare poterimus, si ab his quæ rerum prohibitarum cupiditatem prouocare consueverunt, manus continentibus. Bonum est homini (vt ait Paulus apostolus) mulierem non tagere. Nam si venusta forma mulierem intuendo pericitatur pudicitia, & si magis adhuc cum ea colloquendo, quanto plus periculi imminentere credis, si post hæc neq; a tactu ipso temperas! Profecto nihil aliud restat, nisi vt vterq; inter vos excitatae consentiantur cupidini, & par amborum voluntas ad perpetrandum illicitæ coniunctionis crimen feratur. Quod si manum cohibueris, ne tangas, tantum tibi conferet ista continentia, vt per oculos conceptum, per affatum auctum obscenæ cupiditatis ardorem langescere paulatim &

extinguit, labefactamq; animi virtutem in integrum restitu i necesse erit. Si n̄ vero ipsum tangendi sensum non refrenaueris, igni in penetralibus cordis iam suscitato ligna addes, & incendium flammæ validioris, quod te ad interitum usque exurat concitabis. Hoc autem exitium ne tibi contingat, audi sapientissimi Salomonis præceptum, & quod docet experto crede: malū enim in quod ipse incidit, alios cauere iubet, ac de mulierē loquēs: Longe (inquit) fac ab ea viam tuam, & ne appropinques foribus domus eius. Cur ita, n̄ si ne tangentur i detur facultas si proprius accesseris: quanto magis proximas, tanto magis inis periculum, ne tangendo corruas. Minus tibi noxiū ignem tote crede, si manum prunis ardentibus indideris, aut ferrum candēs tenueris, quam si lasciuientem adolescentulam digito contingas. Prunæ quippe offendit corpus, puellæ vero tactus animam perimet. Pecunia q̄que crebra contrectatio anīmum ad auaritiam stimulat. Quamcunq; enim rem tangere delestat, eis largius copiosiusque potiundæ auditas crescit. Prudens itaque constitutio seraphici Francisci fuit, qua cauetur, ne monachi paupertatem, p̄fessi nummos cōtingant, sed illam eleemosynam quæ pecunia constat, secularium ministror̄ mañibus colligant, æra igitur quæ necessitas emendicare compeilit, periculum tangere vetat, per alios recipiuntur, & per alios pro ipsorum victu expenduntur, usque adeo stipem per se sumere timent, quam pro se poscere non verentur, ne forte contrectatione illius deliniti aliquid ultra necessitatem concupiscant. Nam illum etiam in excelsis cum sanctis habitatum prædicat Isaías, qui proñeit auaritiam ex calunnia, & excutit manus suas ab omni munere. Quanta autem mala pariat auaritia postea suo loco dicemus Porro illos maxime mundas manus habere decet, quibus a propheta præceptum est dicente, Mundamini qui fertis vas ad domini. Nihil igitur immundum tangant manus illæ q̄bus concessum est ut purissimū Christi corpus in sacramento palpent, & hostiam viuam offerant deo. Eas

Proverbi.

Constitu-tio sancti Francisci.

Isaiæ. 33.

manus ne qua peccati contaminet sparsities, meminisse debemus, ob hoc nobis a deo datas, ut ipsi præcipue qui dedit seruant, ipsi laborent in operibus iustis acti onibusque probatis. Tu ergo manus tuas ad euoluentes cælestis disciplinæ libellos porrige, & in his quæ deo placent cōscribendis exerce, ad pingenda quoq; fin genda ve appone simulacra illa, quæ vel spectatores ad sanctimoniaz cultum accendant, vel tuam ipsius men tem, ne per inania diuagetur, honesto labore occupent Denique modis omnibus contendere, ut easdem manus tuas cū p̄cibus puras ad cælum tollas. Ita enim facilius, quod postulaueris, impetrabis. Et quoniam hic de quo loquimur, tangendi sensus non solum ad manus pertinet, sed etiam ad reliquum hominis corpus. cuncta corporis tui membra deo auctori suo seruant, deo in omnibus obsequantur, nihil agant in quo ille offenditur, nihil committant in quo proximi scandalizantur, in omni prorsus contactu, immo in omni omnium sensuum officio atq; operatione, danda est opera ut vitetur peccatum, cuius præmium est perennis apud inferos cruciatus, & colatur virtus, cui promissa est merces æternæ in cælo felicitatis.

De remedio contra sensuum voluptatē.

Cap. XXV.

Visus.

Auditus

Odoratus

Gustus.

Ceterum super omnia ad reprimendam sensuum voluptatem remedia, iuuabit animo recolere quicquid saluat orem nostrum sponte in hac vita paſſum nouimus. Igitur si te vana spectaciō voluptas prouocauerit, qualem ille voluptatem capiebat cogita, cum ludorum cerneret perfidiam, & ob id flere compelle retur, cumq; eosdem contra se insurgere videret, quos ipse saluare venerat. Si tibi aurium delectatio blā diri cœperit, attende quodnam illi delectamentum erat, quotidie ab impijs conuitia audire, seque probris maledictisque int̄imorum incessanter periundi. Si naribus infusa odorandi suavitatis tibi insidiabitur, si gustandi luxuriosa dulcedo sui desiderium fecerit, memen-